

Родно мѣсто и родители. — Добри Петровъ Чинтуловъ е роденъ въ 1822¹ година въ Сливенъ. Първиятъ биографъ² на поета съобщава, че е роденъ прѣзъ месецъ септември, неизвѣстно кой день; но животъ по стари роднини и близки³ на поета разказватъ, че билъ роденъ на бѣлянката прѣзъ лѣтнитѣ мѣсеци юлий или августъ⁴.

Сливенъ по онова врѣме е билъ единъ отъ най-многолюднитѣ и живописни български градове. Разположенъ въ една продълговата падина, всрѣдъ чаровнитѣ пазви на прѣднитѣ, не много високи разклонения на Стара Планина, по които растяли хубави лозя, а въ низинитѣ обширни овощни градини съ кичести гюлища. Отъ планинскитѣ пазви се стичали многобройни кристални потоци, които лжкатушно се извивали изъ тѣснитѣ и криви улици на града. А въ широкитѣ дворове, засѣнчани отъ вѣковни дървета и прѣлестни хасми, бликали многобройни чешми и фонтани съ изобилна балканска вода (Сим. Табаковъ. Градъ Сливенъ. т. I. София 1911 г. стр. 473, 500, 525 и т. н.; Библиотека Дръ Ив. Селимиевски. София 1904. кн. II. стр. 34.).

Благодарение на своитѣ природни богатства — богати гори, буйни рѣки и пѣнливи водопади; — привилегиитѣ, които били давани прѣзъ робството на сливенци, като соколски, войнишки и дервентджийски центъръ; новитѣ занаяти, които го издигатъ до привилигировано заселище; отдалечението му отъ мѣстнитѣ дерибей, султани и отъ фенерскитѣ владици; и най-подиръ живия духовенъ интересъ, който сливенци проявявали къмъ българската книга и народна просвѣта; Сливенъ се издига прѣзъ първата половина на XIX вѣкъ, като мощенъ економически, политически и просвѣтенъ центъръ, който съхранилъ връзката съ духовнитѣ цѣнности на миналото, даде единъ слѣдъ други